

Ikt. sz.: GAB-41/30-3/2021.

GAB-18/2021. sz. ülés
(GAB-87/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2021. december 6-án, hétfőn, 10 óra 51 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Szijjártó Péter beszámolója</i>	5
<i>Kérdések, vélemények</i>	8
<i>Szijjártó Péter válasza</i>	16
<i>Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvénynek egyes alapvető élelmiszerek általános forgalmi adójának csökkentését célzó módosításáról szóló T/17515. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	22
<i>Az üzemanyagárak csökkentéséről szóló H/17517. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	22
<i>Potocskáné Kőrösi Anita szóbeli kiegészítése</i>	22
<i>Határozathozatal</i>	22
<i>Egyebek</i>	23
<i>Az ülés berekesztése</i>	23

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvénynek egyes alapvető élelmiszerek általános forgalmi adójának csökkentését célzó módosításáról szóló törvényjavaslat (T/17515. szám)
(Csárdi Antal (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Az üzemanyagárak csökkentéséről szóló határozati javaslat (H/17517. szám)
(Jakab Péter, Dudás Róbert, Potocskané Kőrösi Anita és Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Hadházy Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Seszták Miklós (KDNP), a bizottság alelnöke
Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), a bizottság alelnöke
Barcza Attila (Fidesz)
F Kovács Sándor (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)
Dr. Szakács László (MSZP)
Székely Sándor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Manninger Jenő (Fidesz) Riz Gábornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter

Megjelentek

Magyar Levente államtitkár, miniszterhelyettes (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Joó István helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 51 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm a Gazdasági bizottság tagjait, az előterjesztőket, a tisztelt érdeklődőket. A Gazdasági bizottság ülését házelnöki engedéllyel tartjuk meg a mai napon. Belső hálózatról történik a közvetítés a pandémia időszaka alatt, a sajtó munkatársai így tudnak majd közvetlenül értesülni a bizottság ülésén elhangzó eseményekről.

Képviselőtársaim írásban előre megkapták a mai ülésre szóló meghívót. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e bárkinek kérdése, kiegészítő javaslata. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Kérdezem, hogy ki az, aki elfogadja ezzel a tartalommal a mai ülés napirendjét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendjét.

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes, így ülését megkezdheti.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Elsőként külön köszöntöm Szijjártó Péter miniszter urat, a mai első napirendi pont keretében az ő meghallgatása történik, köszöntöm még Magyar Levente miniszterhelyettes urat miniszter úr mellett, illetve Joó István helyettes államtitkár urat.

Miniszter úrnak jelezném, hogy a szokásos menetrendben zajlik a meghallgatás. Elsőként ön kap lehetőséget arra, hogy szóban is kiegészítse az elmúlt egy évről szóló beszámolóját, utána képviselőtársaimnak lesz lehetőségük arra, hogy kérdéseket tegyenek fel, illetve véleményt mondjanak, majd a végén a miniszter urat arra kérem, hogy az elhangzott kérdésekre adjon választ. Öné a szó, miniszter úr.

Szijjártó Péter beszámolója

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Jó napot kívánok! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy a mai napon - házelnöki engedéllyel - beszámolhatok önöknek a hátunk mögött hagyandó esztendőről és természetesen állok rendelkezésükre a kérdések megvitatására is.

A világvárvány miatt a világgazdaság lendülete már tavaly is megtört. Korábban kikezdetetlennek hitt folyamatok álltak le vagy fordultak teljes mértékben vissza, nem túlzás azt mondani, hogy a világgazdaságnak egy fekete éve volt a tavalyi és minimum sötétszürke az idei is. Csak tavaly 114 millió ember vált munkanélkülivé a világvárvány gazdasági hatásainak következtében, 42 százalékkal csökkentek a globálisan végrehajtott beruházások és több mint 5 százalékos visszaesést mutatott a világgazdaság. Ezek mind-mind olyan számok és jelenségek, amelyekre nagyon-nagyon régóta nem volt példa a világgazdaságban. Az, hogy mindez meddig fog tartani, nehéz kérdés tekintettel arra, hogy a jelenlegi előrejelzések szerint is csak valamikor 2022-ben, a jövő év végén várható, hogy a globális gazdaság visszatér a világvárvány előtti teljesítményéhez.

Ehhez képest arról tudok önöknek beszámolni, hogy Magyarország, a magyar gazdaság tavaly is és idén is óriási rekordokat döntött, ráadásul a legfontosabb területeken. Elmondható, hogy kormányzati támogatással soha annyi beruházásra

nem került sor Magyarországon, mint az idei esztendőben. Elmondhatjuk, hogy soha annyian nem dolgoztak a kommunizmus bukása óta hazánkban, mint most, és soha akkora negyedéves gazdasági növekedési ütemet a magyar gazdaság nem tudott felmutatni, mint az idei esztendőben, a második negyedévben. Mégis mindez hogy volt lehetséges egy olyan gazdaságban, amely a világ tizedik legnyitottabb gazdasága, hogy volt lehetséges egy olyan gazdaságban, amelyről azt állítják, hogy a világgazdasági folyamatoknak teljes mértékben kitett és védtelen gazdaság? Úgy, hogy a 12. éve következetes gazdaságpolitikai stratégiánkat tavaly azon hatalmas viták során sem adtuk fel, amikor többek között itt, a parlamentben is arról vitatkoztunk, hogy a világválság gazdasági hatásaira milyen módon reagáljon Magyarország, a magyar állam, a magyar kormány. A világválság alatt is fenntartottuk azt a megközelítésünket, hogy a folyamatos adócsökkentések segítik a gazdaságnak nemcsak a növekedését, hanem a nehéz időszakokban a gazdaság túlélését, de nemcsak a túlélését, hanem azt is, hogy a maga javára tudja fordítani a negatív folyamatokat.

Végül meghoztuk azt a stratégiai döntést, hogy kormányzati, állami pénzügyi forrásokkal nem a munkanélküliséget, hanem annak megelőzését finanszíroztuk. Úgy döntöttünk, hogy kihasználva az Európai Unió átmeneti engedékenyebb szabályozását, a magyar gazdaságtörténet talán egyik legnagyobb beruházásösztönzési programját raktuk össze, ahol a KRESZ-ben tiltott kanyarban előzés manőverének lehetővé tétele, valamint a magyar emberek munkában tartása érdekében azt szabtuk a Magyarországon működő vállalatok beruházásai támogatásának feltételül, hogy nem bocsáthatják el a munkavállalóikat. Azt gondolom, az eredmények azt mutatják, hogy miután sikerült az embereket munkában tartani, miután sikerült a Magyarországon lévő vállalati kapacitásokat megnövelni, miután sikerült a magyar gazdaság technológiai színvonalát emelni, ezáltal a magyar gazdaság az új világgazdasági korszak nyertesei közé tartozik. Ezt persze politikai beállítódástól függően kezelhetik önkormányzati nyilatkozatként, de a számok kétségtelenül ezt támasztják alá.

Az idei esztendőben a beruházásösztönzési rendszerünkön keresztül 57 nagyberuházásról kötöttünk megállapodást összességében 4 milliárd euró értékben, ez több mint 1400 milliárd forint. Korábban erre még nem volt példa. Az idei esztendőben, februárban, amikor szinte kizárólag negatív hírek érkeztek a világgazdaságból, megkötöttük a megállapodást a magyar gazdaságtörténet valaha volt legnagyobb zöldmezős beruházásáról is. Ezekhez a beruházásokhoz a kormány összességében 200 milliárd forintnyi támogatást biztosít, tehát több mint 1400 milliárd forintnyi beruházáshoz 200 milliárd forintnyi támogatást, és ez az 57 beruházási projekt 9000 új munkahelyet hozott.

Nem véglegesek a számok, tisztelt képviselőtársaim. Holnap utazom Szöulba, hogy egy újabb jelentős megállapodást tudjak kötni egy újabb nagy magyarországi beruházásról, amely szintén jelentősen fogja még növelni ezeket a számokat, és amely gyakorlatilag biztossá teszi, hogy az idei esztendőben is Koreából érkezik a legtöbb beruházás hazánkba. 2019 volt az első ilyen esztendő, amikor nem Nyugatról, hanem Keletről jött a legtöbb beruházás, ez folytatódott tavaly is, amikor Kínából jött a legnagyobb volumenű beruházás, és most, idén is, hiszen 99 százalékban kijelenthetjük, hogy ismét Koreából jön a legtöbb beruházás. Sőt, ha az a megállapodás, amit holnap-holnapután tervezünk véglegesíteni, véglegessé válik, gyakorlatilag az összes beruházott érték kis híján fele koreai beruházókhöz lesz köthető. De hogy kiegyensúlyozott a beruházási térkép, mutatja az a tény, hogy a németek állnak a 2. helyen, az Egyesült Államok pedig a 3. helyen.

Itt visszautalnék egy régi vitára közöttünk, amely a keleti nyitásról szólt, szól. Emlékszem a támadásokra, emlékszem a kritikákra. Azt tudom önöknek mondani, hogy ha nem nevezünk volna be ebbe a versenybe, akkor ma ezek a modern

beruházások nem itt lennének, hanem azokban a nyugat-európai országokban, amelyekkel versenyzünk ezekért, és a modern munkahelyek tízezreit nem magyar emberek töltik be, hanem azok a nyugat-európai emberek, akiknek a kormányai folyamatos támadás alatt tartottak minket. De most már értjük szerintem, pontosabban most már mindenki értheti ezeknek a támadásoknak az okát, senki nem szereti a vetélytársakat és a versenytársakat, főleg akkor nem, hogyha azok a vetély- vagy versenytársak néha még győzedelmeskedni is tudnak.

Tájékoztatom önöket, hogy a legtöbb beruházás az idei esztendőben az elektronikai és a járműipari szektorba érkezett. Ennek oka az, hogy rendkívüli erőfeszítéseket tettünk az elmúlt években azért, hogy a magyar autóipart hozzáigazítsuk a globális trendekhez, tehát az új elektromos hajtás térnyerése a világ autóiparát egy új, forradalmi időszakba léptette át, és mi, akik a tradicionális autóiparban nagyon sok kapacitást halmoztunk fel, hiszen ma a feldolgozóipari kibocsátás 30 százaléka a járműiparból származik, a mi jövőbeni gazdasági növekedésünk szempontjából fontos, hogy a modern autóiparnak is mi legyünk az egyik európai zászlóshajója. Ez gyakorlatilag azért, hogy a világ legnagyobb elektromosakkumulátor-gyártási kapacitásai közül több ide, Magyarországra települt, sikeresnek nevezhető, főleg úgy, hogy a világ legnagyobb autógyártó vállalatai közé tartozó három is kulcsszerepet szán Magyarországnak az elektromosautó-iparban, így az Audi Magyarországon kezdte az elektromos motorok szériagyártását; a Mercedes az első elektromos modelljének a gyártását is megkezdte már Kecskeméten; a BMW pedig úgy döntött, hogy az épülő gyárába hozza a BMW történetének első, kizárólag elektromos platformjának a gyártását.

Ugyanakkor a magyar gazdaság dimenzióváltását mutatja az a tény is, hogy az üzleti szolgáltató szektor is ott van az élmezőnyben. Az üzleti szolgáltatások szektora biztosítja a nyelveket beszélő fiatal diplomások számára az itthon maradás lehetőségét, hiszen jól fizető álláshelyek magas hozzáadott értékkel, gyors előremeneteli lehetőséggel kínálóznak ebben a szférában.

Tájékoztatom önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a világválság miatt elindított rendkívüli beruházástámogatási program keretében 1380 vállalat kért és kapott támogatást, ők összesen 900 milliárd forintnyi beruházást hajtanak végre még a jelen pillanatban is. 373 milliárd forintnyi támogatást adtunk mindezekhez, és 290 ezer munkahelyet tudtunk megőrizni.

Ha végül abba az irányba mentünk volna el, hogy elfogadtuk volna, hogy definíciószerűen úgyis nagy lesz a munkanélküliség, és inkább segélyekre fordítottuk volna a költségvetési forrásokat, akkor, azt gondolom, hogy ennek a 290 ezer munkahelynek egy jelentős része elveszett volna, hiszen ezeket úgy sikerült megtartani, hogy a vállalatok előrementek, itt a menekülni szó talán túlzás lenne, és kapacitásukba, a technológiájukba fektettek, és ezáltal az új világgazdasági korszak kezdeti fázisában a gazdasági kapacitások globális elosztási versenyében sikeresek tudnak lenni, hiszen teljesen világos, hogy az újra magára találó, megnövekedő piaci keresletet azok tudják kiszolgálni, akik a munkavállalóikat munkában, állásban tartották, és akik nem építették le a kapacitásaikat, hiszen nincs automatikus visszaépülés, ezt az elmúlt időszak világosan bebizonyította.

Szeretném tájékoztatni önöket arról is, hogy a magyar gazdaság megújulása keretében 33 vállalatnak összesen 20 ezer munkavállaló képzésére adtunk képzési támogatást; összesen 19 milliárd forintnyi értékű képzési programok zajlanak jelenleg is.

Tájékoztatom önöket, hogy ha csak valami nagyon-nagyon rendkívüli és váratlan nem történik a hátralévő 25 napban idén, akkor a magyar gazdaság egy óriási exportrekordot dönt, ugyanis az első 9 havi adatok 16 százalékos exportnövekedést

mutatnak. A magyar gazdaság még tavaly is százmilliárd euró fölött tudott exportálni, ez 2017 óta van így, a 34. legnagyobb exportteljesítményt adtuk le a világon úgy, hogy a 95.-ek vagyunk lakosságszám tekintetében, és nagyjából száztizenegy-két milliárd eurónyi export várható az esztendő végére, amihez fogható a magyar gazdaság még soha nem tudott felmutatni, mint ahogy az első 9 havi adat sem volt 88 milliárd euró, mint ahogy most azt a helyzet mutatja.

45 olyan ország volt itt az első 9 hónapban, ahova annyit exportáltunk, mint még soha, és ezek között vannak a világ legnagyobb gazdaságai, az amerikai, a német vagy éppen a francia. Ezek között vannak a szomszédos országok, és ezek között vannak azok, a keleti nyitás szempontjából kritikus fontosságú országok, mint Korea, Törökország vagy éppen Vietnam. És 61 olyan ország van, ahova szeptemberig már többet exportáltunk, mint valaha bármikor egy teljes esztendő leforgása alatt.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy a magyar vállalatok exportképességének javítása érdekében a világválság alatt 3 milliárd forint támogatást biztosítottunk 82 vállalatnak ahhoz, hogy a külföldön eladási kapacitásokat hozzon létre; és 70 milliárd forint értékben összesen 50 vállalatnak biztosítottunk támogatást arra, hogy külföldön hozzanak létre beruházást exportnövelés céljából, valamint abból a célból, hogy egyszer majd mi is elmondhassuk azt, hogy a magyar vállalatok által külföldön létrehozott beruházásokból a magyar gazdaság legalább annyit profitál, mint a nyugat-európai vagy általában véve külföldi gazdaságok a Magyarországon létrehozott kapacitásaikból.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy az Eximbank megdöntötte a hitelfolyósítási rekordját. Most 478 milliárd forinti újhitel-kihelyezésnél állunk, de ez azt jelenti, hogy az év végére el fogjuk érni az 500 milliárd forintot. Kifejezetten sikeresnek bizonyult a kárenyhítő hitelprogramunk és a „Fordulat” beruházásösztönzési program is.

Fontosnak gondolom megjegyezni azt is, hogy a világválság alatt megindított kárenyhítő hitelprogramban 1255 vállalkozásnak adtunk hitelt, és ezek 86 százaléka a kis- és közepes vállalkozói szektorból került ki, tehát azt gondolom, jól találtuk el azt a hitelterméket, amely fontos volt ahhoz, hogy a magyar nemzetgazdaság lelkét alkotó szektor számára segítséget nyújtson.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az idei esztendő nyarára értük el a világválság előtti gazdasági teljesítményünk szintjét ismételten. Még egyszer mondom, ez a világgazdaságnak majd 2022 végén fog sikerülni a jelenlegi előrejelzések szerint, és amennyiben a beruházások üteme fennmarad, márpedig nekünk - a beruházásösztönzési ügynökségnél folyamatban lévő tárgyalások szerint - erre jó reményeink vannak, akkor a magyar gazdaság végérvényesen - végérvényesen! - ennek az új világgazdasági korszaknak a nyertesei közé tud tartozni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket, és ahogy elnök úr is jelezte, képviselőtársaim kérdéseire természetesen állok rendelkezésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Képviselőtársaimnak adom meg akkor a lehetőséget. Elsőként Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony jelentkezett. Öné a szó, képviselő asszony!

Kérdések, vélemények

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Szeretném megköszönni a beszámolóját. Ezzel kapcsolatosan két témakört érintenek a felszólalásomban.

Az egyik az, hogy ahogy miniszter úr is említette, hogy 57 nagyberuházással 9 ezer munkahely teremtése volt az egyik cél, és ennek nagyon örülünk, mert a

koronavírus-járvány következtében nyilvánvalóan nagyon sokan elveszítették a munkájukat. Azonban, hogyha megnézzük azt, és ez is az ön beszámolójából derült ki, hogy ehhez az ország, az adófizetők 200 milliárd forint támogatást adtak, amit hogyha leosztunk a munkahelyek számával, akkor az derül ki, hogy több mint 22 millió forintot biztosítottak egy-egy új munkahely teremtéséhez.

Nyilvánvalóan látjuk azt, hogy különböző szektorokban jött létre ez az 57 beruházás, de mégis mondhatjuk azt, hogy átlagosan 22 millió forintba került egy-egy új munkahely, amit hogyha leosztunk, még ha az idei minimálbérrel számolunk, akkor is több mint 11 évig dolgozhatnának ezért az összegért magyar vállalkozásoknál emberek, ha ezt a magyar vállalkozásokra fordították volna. Nyilván nem elvitatva azt, hogy fontos Magyarország és hazánk helyzete kapcsán az, hogy a nemzetközi térben is meghatározó szereplők legyünk, és különösen az Európai Unióban, de amikor ilyen mértékű egy főre jutó munkahelyteremtésről beszélünk, akkor ez mégiscsak elgondolkodtató, különösen azért, amit mi ellenzéki képviselők már többször is elmondtunk, hogy egy nagyon alacsony, 9 százalékos társasági adó van ma hazánkban Magyarországon, és ebből a fejlesztésitartalék-képzéssel és egyéb más kedvezményekkel kapcsolatban, amikkel szintén a multinacionális vállalatoknak kedveznek, nagyon csekély mértékű a költségvetési bevétel - itt a csekély mértékűt idézőjelbe tenném, mert ez nyilvánvalóan pár száz milliárd forint -, de mégis ki kell emelni, hogy a társasági adó rendszerét nem tartjuk megfelelőnek a tekintetben, hogy a nagymértékű kormányzati támogatásokat a multinacionális vállalatok hogyan tudják meghálálni, azon túlmenően természetesen, hogy munkahelyeket teremtenek. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen egy olyan kérdés, amit szerettem volna kiemelni, hogy nézzük meg, mibe is kerül ez a magyar adófizetőknek.

A másik kérdéskör pedig Göd kiemelt gazdasági övezettel kapcsolatos. Szeretném miniszter úr véleményét megtudni a tekintetben, hogy ön szerint rendben van, miniszter úr, hogy mivel ez egy különleges gazdasági övezet, a települési önkormányzatok adómegállapítási jogot nem gyakorolhatnak, csak a megyei önkormányzatok, pedig az adott települési önkormányzatnál vannak olyan káresemények, mondhatjuk így, például a településhasználát, az üzemeltetés, amit helyben tudnának a legjobban meghatározni, mégis a megyéhez adták ezt a jogot. Ez lenne az a kérdés, amelyre mindenképpen várnám miniszter úr véleményét is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Barcza Attila képviselő úr kért szót. Öné a szó.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Először is köszönöm a beszámolót. Szeretném megköszönni önnek és kollégáinak azt a dinamizmust, egész éves munkát, amivel, azt gondolom, a rendszerváltás óta a magyar külügy az egyik legaktívabb időszakát éli. Azt gondolom, most már vitán felül áll, hogy gazdaságélénkítési szempontból a keleti nyitás helyes és szükségszerű volt. A kérdésem az lenne önhöz, hiszen látjuk, hogy itt van a negyedik hullám, hogy milyen irányait tervezik a gazdaságpolitika további folytatásának, élénkítésének.

Nagyon sikeres volt Magyarországon, azt gondolom, a HIPA által koordinált támogatási program, amellyel a cégek élni tudtak. Ennek a programnak a jövőjét, folytatását hogyan tervezik?

Külön szeretnék köszönetet mondani azért, hogy a koronavírus-járvány hullámai idején, így most a negyedik hullám idején is nagyon aktív a Külügyminisztérium munkája abban, hogy a határ menti választókerületek, mint például Sopron és térsége érdekében fellép és tárgyalásokat folytat. Ez bizony az ott élő

embereknek és munkavállalóknak nagyon jelentős segítséget ad. Azt gondolom, alapvetően azért tud ilyen sikeres lenni a gazdaságélénkítési program Magyarországon, mert az adócsökkentés politikájára építünk. Tehát én kifejezetten jónak tartom, hogy nálunk van az egyik legalacsonyabb társasági adó Európában. Köszönjük a munkájukat, és köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mellár Tamás alelnök úr kért szót. Öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagy örömmel szolgált, hogy a gazdasági kérdésekről beszélt, hiszen ez az, ami hozzám is közelebb áll. Nem szándékoztam és nem is szándékozom lélegeztetőgépek vásárlásáról vagy a PCR-tesztek lejáratáról beszélni, ezek nem közgazdasági, hanem sokkal inkább büntetőjogi kérdések.

Ami azonban a gazdasági kérdéseket illeti, igen irigylésre méltó az ön hatalmas optimizmusa, és ha nem ebben az országban élnék, hanem valahol messzebb, akkor egyszerűen magyar csodáról kellene beszélünk, vagy arra kellene asszociálnom, hiszen olyan érzékletesen fogalmazta meg és mondta el, hogy a magyar gazdaság hol is tart. Óriási, nagymértékű beruházások, magas foglalkoztatási szint, nagy GDP-növekedés, ez mind-mind azt mutatja, hogy a magyar gazdaság egy nagyon jó úton áll, egy új növekedési, sőt egy fejlődési pályán van. Az a baj ezzel az mondattal, hogy sajnos az adatok, a tények nem igazából támasztják alá ezt. Mire gondolok? Ha megnézzük azt, hogy is néz ki, hogy is áll például az export nagysága, összetétele, amely mégiscsak igazából fontos a versenyképesség szempontjából, akkor azt lehet látni, hogy az exportbevételünk 80 százalékát még most is, ma is a külfölditulajdon-többségű vállalkozások adják. Sehol sem lehet látni azt, hogy tulajdonképpen történt-e elmozdulás, hogy ezek az új magyar nagyvállalkozások vajon a hazai előállítású exportnak hány százalékát állítják elő. Erre vonatkozóan egyébként a KSH statisztikáiban nem találtam semmilyen adatot, pedig izgalmas lenne, hogy az a 20 százalékos exportrész, ami egyáltalán megvan, hogy néz ki, és hogy ennek mekkora része tartozik a high-tech iparágakhoz. Mert a korábbiak alapján azt láttam, hogy ez továbbra is nyersanyag, alapanyag, némi energiahordozó továbbadása és ehhez hasonló, és nagyon elenyésző mértékben van benne valóban a high-techbe sorolható exporttermék, olyan, amely hangsúlyozottan magyartulajdon-többségű vállalkozás.

Hasonlóan azt is szeretném öntől megkérdezni, hogy vajon a hazaitulajdon-többségű kkv-k az exportnak hány százalékát állítják elő, mert azokban az országokban, ahol tényleg elindult egy modernizáció, gondolok itt a balti államokra, de akár még Lengyelországra is, markánsan jelentkezett az elmúlt években az, hogy a kkv-k valóban mozgékonyan és gyorsan be tudtak kapcsolódni az exportba. Erre vonatkozólag nem látok adatokat, remélem egyébként, hogy ön majd segíteni fog ebben és elmondja, hogy tulajdonképpen hogy is néz ki ez a részesedés.

Miniszter úr említette a keleti nyitást és úgy említette, hogy ez egy fantasztikus nagy sikertörténet, mert milyen komoly eredmények születtek az elmúlt időszakban. Ha most ismét csak ránézünk a külkereskedelmi forgalomra, ha például ennek az évnek az első fél évét megnézzük a külkereskedelmi forgalom tekintetében, akkor azt lehet látni, hogy az Európai Unió belüli export növekedett az első fél évben, az Európán kívüli export viszont nem növekedett, hanem nominálisan csökkent. Kérdezem én, hogy akkor hol van ezeknek a látványos, hatalmas nagy beruházásoknak és a keleti nyitásnak, keleti kapcsolatoknak az eredménye, ha továbbra is az Európai Unió belüli export növekszik, bár egyébként én nagyon helyesnek gondolom ezt, mert van egy olyan történelmi, tradicionális munkamegosztás, amely alapján nekünk a nyugati országok az alapvető, a legfontosabb és a legfőbb partnereink. Szóval, nem látom ezt az áttörést.

Az, amit látok, az az, hogy ezek a külföldi beruházások olyan területekre koncentrálódnak, mint akkumulátorgyártás, gumigyár, autóüléshuzat-gyártás és egyéb összeszerelések. Ezek messze nem a high-tech szektorba, high-tech iparágakba tartoznak. Nagy szerencsénk volt, hogy bizottsági elnökünk segítségével eljutottunk Kecskemétre és ott láthattuk, hogy az autógyár, a Mercedes hogyan is működik, és nagyon jól fel tudtuk mérni azt, hogy mi a magyar hozzáadott érték. Hát, nem a motort adtuk hozzá, nem is egyébként az automata gépeket, nem is azoknak a beprogramozását, hanem jószerivel a helyet adtuk, illetve azt, hogy az emberek felügyelték a robotok és az automaták működését, de valójában nem lehetett látni, hogy jelentős magyar high-tech hozzáadott érték lenne.

Egyébként a Pécsi Tudományegyetemen, az én egyetememen folyt egy kutatás, amely azt vizsgálta, hogy az elmúlt években a hazai kis- és középvállalkozások mint beszállítói a nagy külföldi exportcégeknek, milyen termékekkel és milyen hozzájárulást produkálnak. Abból az jött ki, hogy az ő hozzájárulásuk túlnyomó többsége, 80-90 százaléka egyáltalán nem sorolható a high-tech szektorokba, high-tech üzemágakba, hanem sokkal inkább olyan hagyományos termékek és szolgáltatások, amelyeket bárki bármikor tud produkálni. Tehát azt lehet látni, hogy ez a száguldás, ez a nagy növekedés tulajdonképpen egy extenzív növekedés, és egy gyarmati ország szindrómáját mutatja az ország. Ebből az következik egyébként, hogy amikor a kormánynak le kell majd állítani, és valószínűleg nagyon hamar le kell állítania, ezt az expanzív beruházási politikát, akkor ez az egész felfújt lufi, ez a buborék ki fog durranni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Riz Gábor képviselő úr kért szót. Öné a szó!

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Miniszterhelyettes Úr! Államtitkár Úr! Néhány gondolattal engedjék meg, elsősorban az ország, majd Ózd viszonylatában is kiegészíteni a miniszter úr által megfogalmazottakat.

Mellár alelnök úr már a múltkori bizottsági ülésen is megfogalmazta ezeket a gondolatait, amikor más minisztert meghallgattunk, a pénzügyekért felelőst, illetve a Nemzeti Bank vezetőjét is az ország sorsával (*Dr. Mellár Tamás: Nem is voltam itt akkor, amikor a Nemzeti Bank...*), pénzügyi-gazdasági lehetőségeivel kapcsolatban. Én fontosnak tartom a magam részéről előrebocsátani, hogy jómagam, bölcsész módjára, nyilván nem kívánnék belebonyolódni közgazdasági mutatókba (*Dr. Mellár Tamás: Ez az!*), de a Fitch Ratings talán elég hiteles forrás ahhoz, hogy a magyar gazdaság jelenlegi helyzetét elég képlékenyen bemutassa. Ők pedig azt írták, hogy: a magyar gazdaság erőteljes szerkezeti jelzőszámokkal rendelkezik, és beruházások által támogatott, stabil növekedési pályán áll. Minden nagy hitelminősítő stabilra minősíti a magyar gazdaság helyzetét. Ezzel együtt, nyilván, ahogy korábban meghallgattuk, a pénzpolitika is kiegészíti ezt, hiszen az exportbevételek részben a Nemzeti Bankot, részben pedig a magyar gazdaságot erősítik tovább. (*Dr. Mellár Tamás közbeszól.*)

A magyar csoda: én valóban magyar csodának nevezném, mert pontosan a hitelminősítők azok, amelyek erre inspirálnak, és ami az elmúlt időszakban az ellenzék soraiból bizony számtalan kritikát kiváltott, főként akkor, amikor a minősített ország, jelesül Magyarország, nem volt éppen benne a kiváló minőségben vagy a kiváló minősítésben. Akkor a sajtó és a különféle médiafelületek tele voltak azzal, hogy az ország milyen nehéz helyzetben van. Akkor, amikor a magyar gazdaság a jelen mutatókkal rendelkezik, én bátran mondom azt, hogy jelenleg Európában, mivel nyitott gazdaság vagyunk, stabilak és kiszámítható partnerek vagyunk.

A keleti nyitással kapcsolatban egyetlenegy gondolatot engedjenek meg nekem. Amellett, hogy euroatlanti elkötelezettségünkhöz nem fér kétség, mellett a keleti nyitás politikája számomra, számunkra, a térségben is fontos, hiszen Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, megyénkben több olyan keleti cég is működik, amelyek hosszú távon terveznek a beruházások tekintetében, sőt, további olyan technológiákat kívánnak áthozni, mint a Banhoo, amely Kazincbarcika térségében működik, de több más olyan cég is a megyében működik, amely a fejlesztéseit itt kívánja megvalósítani.

A magam részéről szeretném megköszönni a segítségüket, miniszter úr, Ózd és térsége kapcsán, hiszen olyan nehéz helyzetbe kerültünk, ahol a piac természetes mozgása okán több cég is bejelentette a távozását Ózdról, jelesül két nagy cég, az egyik az ABB, vagy korábbi General Electric, ami körülbelül 900 ember munkahelyének elvesztését jelentette, illetve jövő év elejére prognosztizálták a Johnson Electric távozását Ózdról, ami további 750 ember munkahelyének az elvesztését jelenti.

Az ön által vezetett minisztérium, együttműködve a Palkovics László által vezetett minisztériummal, azonnal és gyorsan lépett, és a Wellis Zrt., amely Magyarország egyik meghatározó, nemzetközi viszonylatban is elismert cége, hazai, teljes egészében, 100 százalékban magyar tulajdonú, és Európában, sőt a tengerentúlon is biztos piaci pozícióval rendelkező cég, kerül kiközvetítésre a megüresedett telephelyre. Jelen pillanatban is ez év végéig vállalták, hogy a 800 főt foglalkoztatni fogják. A technológia letelepítése folyamatosan zajlik; a betanítások Dabason, illetve Ózdon elindultak, folynak, és a következőt szeretném elmondani, hogy elmondásuk szerint további területet kérnek a fejlesztéseik számára. Ez egyben válasz arra is, hogy pusztán összeszerelő üzem vagyunk-e nagy multinacionális cégek tekintetében, vagy sem.

Ez azért fontos, mert úgy a Wellis, mint ahogyan az Ózdi Acélművek Kft., amely német tulajdonú, de 20 százalékban hazai tulajdonrészű nemzetközi cég, amely tulajdonrészt a Miskolci Egyetem birtokolja az alapítványán keresztül, érdekelt abban, hogy a fejlesztéseik, a kutatásaik, mindazok ott valósuljanak meg a térségben, amik a képlékeny alakításhoz, a Miskolci Egyetem tudásbázisához szervesen illeszkednek. Tehát én azt látom, hogy ezek organikusan egymásra épülő fejlesztések, ahol mind a cég technológiai szerkezete, mind a fejleszthetőség, mind pedig az együttműködés megvan azokkal a partnerekkel, akik a tudást, a kutatást, a fejlesztést hozzá tudják adni. És most már több olyan ózdi vállalkozó is megjelent, akik beszállítóként ezekben a nagy cégekben eséllyel részt tudnak vállalni, szerepet tudnak kapni.

Egy gondolattal szeretném zárni, hogy a Johnson Electric jövő év elején távozik Magyarországról is, részben Hatvanban meghagyva a maga mérnöki irodáját. Kérem miniszter urat és miniszterhelyettes urat, segítsenek majd abban, hogy az ózdi emberek közül az a 750, aki ott felszabadul, úgy, ahogy eddig is, ezután is lehetőséget kapjon a bizonyításra, és a telephely pedig újabb hasznos tartalommal kerüljön feltöltésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Szakács László képviselő úr kért szót. Öné a szó!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Miniszterhelyettes Úr! Valahogy mindig úgy jön, hogy Riz Gábor után kapok szót a Gazdasági bizottság ülésén, és ilyenkor néha talán még azt mondom, irigy is vagyok. Bár Baranya megyében ugyanilyen jó dolgokról tudnánk beszámolni!

Valójában nekünk az jutott, miniszter úr, hogy megörököltünk a korábbi fideszes vezetéstől üres ipari parkokat, amik most kell hogy megteljenek tartalommal. Ehhez természetesen hozzájárul egyébként a Serien, ami odaköltözik Pécsre.

Hozzáteszem, erre utalt egyébként Mellár tanár úr is, hogy egy egyetemi városban, úgy gondoljuk egyébként, időnként azzal hízelgünk magunknak, hogy többre is képesek lennénk, mint üléshezátot gyártani. Kezdetnek nem rossz, és ha az üres ipari parkhoz képest most akkor lesz benne egy termelőegység, akkor azt gondolom, hogy nem kell rögtön a rosszat látni benne. Csak azt szerettem volna érzékeltetni, hogy bár Baranya megyéből is ugyanilyen jó dolgokat tudnánk időnként mondani, mert erre lehetőségem adódik, mivel Riz Gábor mindig előttem mondja el, hogy Borsodban mik történnek.

Miniszter urat én is megkérdezném arról, illetve elmondanám én is az álláspontomat arról, hogy látjuk azt, hogy a multinacionális cégek magyarországi letelepítése alapvetően egy fontos feladat, munkahelyeket teremtenek. Iszonyatos mennyiségű támogatást kapnak, ahogyan előttem is elmondták, ez 22 millió forint/munkahely adott esetben, ha ezt mondjuk nagyon átlagosan számoljuk. Mégis, hogyha mellette hallgatjuk akár Matolcsy György jegybankelnököt, akkor még mindig azt látjuk, hogy a magyar versenyképességnek valójában a záloga az olcsó magyar munkaerő meg az alacsony hozzáadott érték, ezen alapszik a mai magyar versenyképesség.

Picit félek tőle egyébként, hogy a Matolcsynak igaza van, mert ehhez még egy dolgot hozzá kell tenni, hogy ami az exportmérleget nagyban javítja, az a gyenge forint. Ritka gyenge a forint, sikerült ebben az évben kétvállra fektetni, 372 forintot kellett adni egy euróért a múlt héten, és most már annak kell örülni, hogy 367-ig erősödött a forint ezen a héten.

Tehát az a fajta szerkezetátalakítás, amit itt többen várunk, ahol a magasabb hozzáadott érték is meg tud jelenni Magyarországon, várható-e? És ha várható, akkor hogyan készülnek erre föl? Nyilvánvalóan ezt holnap meg fogom kérdezni Palkovics miniszter úrtól is, de gondolom, hogy a kormányban a Külgazdasági és az Innovációs és Technológiai Minisztérium szorosan működik együtt, de azt gondolom, mindannyian okkal várjuk ezt a fordulatot.

Nem tudom osztani miniszter úr lelkesedését abban, hogy elértük a 2019-es szintet, és hogy elsők vagyunk azok között, akik kilábalnak a válságból. Én óvatosabban bánnék ezekkel a fogalmakkal, egyrészt, mert amíg a körülöttünk lévő világ nem lábál ki a válságból, addig mi hiába lábálunk ki, mert annyira nyitott gazdaság vagyunk. Másfelől egypár számmal azért muszáj elkeserítenem miniszter urat, 2019-hez képest most 6,5-7 százalék az infláció, újra 82 százalék a GDP-arányos államadósság, amit sikerült megfejteni az ősszel egy 5 milliárd dolláros kötvénykibocsátással. Tavaly 9 százalékos volt a GDP-arányos hiány, idén se számítunk nagyon sokkal jobbra.

Tehát ez eléggé elmarad a 2019-es szinttől. Ha csak egy adatot veszünk figyelembe, ami adott esetben, mondjuk, egy alacsony bázisról mért növekedés és abból kiragadjuk a nekünk tetszőt, akkor lehet a fanfárokot nagyon hangosan hallgatni, de a teljes képhez egyébként ez is hozzátartozik, és javasolom magunknak, hogy ezt ekképpen vegyük figyelembe.

A keleti nyitáson, hogy ez mekkora siker, szerintem még hosszan fogunk vitatkozni. Vannak ebben részsikerek és vannak ebben bukások is, meg azt gondolom, ennek az ára sem kicsi. Mondjuk, a Budapest-Belgrád vasútvonalra felvett 650-700 milliárd forintnyi hitel nagyjában-egészében azzal egyenértékű, mintha E-osztályos Mercedesekből kettes sorban kiraknánk ugyanezt az útvonalat, tehát nem is olcsó ez a beruházás és hitelből kell finanszírozni. Azt gondolom, hogy ha ez az ára, néha legalábbis elgondolkodik az ember ennek a keleti nyitásnak a mérlegén.

Még egy dolgot szeretnék megkérdezni, mert mindig a levegőben marad egy kérdés. Egyszer a parlament üléstermében egy azonnali kérdésre adott válaszában az ITM államtitkára azt mondta, hogy azért nem hozzák nyilvánosságra ezeket a szerződéseket, mert az szükségtelenül csökkentené a külügy politikai mozgásterét. Mit

jelent ez? Ezt annyiszor megkérdem, aztán utána a válaszok között mindig elsikkad az erre való válaszadás. Nyilván ez is egyfajta válasz, meg értem én, ha erre nem akarnak válaszolni, de legalább a ciklust már úgy zárjuk, hogy ez a kérdés nem marad a levegőben.

Megütötte a fületem, amikor mondta a miniszter úr, hogy a keleti nyitás modern munkahelyek tízezreit hozza az országba. Az is lehet, hogy ez igaz. Viszont baloldali emberként vannak még olyan dolgok, amelyek a modernitáson kívül számomra fontosak, és kérem a kormányt, hogy ezekre helyezzen nagyobb hangsúlyt. Ez pedig a munkakultúra, a munkavédelem és a munka jogi védelme. Látjuk, hogy ebben vannak kulturális különbségek, vannak jogi különbségek. Kérem a kormányt, hogy védjük meg a magyar munkavállalókat adott esetben akkor is, ha ez... *(Pillanatnyi szünetet tart.)* Egyszerűen fogalmazok: a magyar munkavállalók időnként megérnek egy kis ajtócsapkodást, kis tányérdobálást akkor is, ha nagyon fontos keleti befektetőkről van szó.

Utolsó gondolatom, amely valamennyire egyébként a Budapest-Belgrád vasútvonalnál felvetettekhez is kapcsolódik, hogy milyen olyan feltételek vannak a szerződésben, amelyekről adott esetben nem tudhatunk, vagy szükségtelenül csökkentik a külügy politikai mozgásterét. Ma délelőtt hallottam miniszter úr sajtótájékoztatóját az LNG-terminálokkal, hosszú távú energiaszerződésekkel kapcsolatban. Ezekből csak előnyök származnak vagy vannak hosszú távú kötelezettségek is? Erre vonatkozna a kérdésem. Tehát vannak hosszú távú szerződések, amelyek előnyösek, azt mondta miniszter úr. De ebből milyen hosszú távú kötelezettségek vannak, hiszen ön is elmondta a sajtótájékoztatón, hogy muszáj diverzifikálni az irányokat, muszáj a forrásokat is diverzifikálni, viszont a jelenlegi hosszú távú szerződések milyen keretek közé szorítják ezt? Kérdezhetném úgy is, hogy mint a Budapest-Belgrád vasútvonalnál, csökkentik-e a külügy politikai mozgásterét. Van-e olyan tényező ezeknél a jelenleg megkötött hosszú távú szerződéseknél, amelyek csökkentik a külügy vagy éppen a külgazdaság politikai vagy akár gazdasági mozgásterét, hiszen azok, akikkel hosszú távú szerződést kötünk, nyilvánvalóan ellenérdekeltek abban, hogy máshonnan szerezzünk be energiahordozókat? Azt hiszem, mindent elmondtam. Nagyon köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Szatmáry Kristóf képviselő úr kért szót. Öné a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Próbálnék két kérdésre fókuszálni, már csak azért is, mert szeretnék kilépni abból a szerintem méltatlan vitából, hogy Magyarország összeszerelő üzem vagy nem. Szerintem mi, a teremben ülők mindannyian tudjuk, hogy nem az, így inkább az ott dolgozók minősítése miatt kéretik, hogy ezek a megszólalások óvatosan hangozzanak el, hiszen itt több tízezer olyan magyar munkavállalóról van szó, akiket önök ezzel a kijelentéssel méltatlanul megsértenek szerintem, hiszen igenis nagyon komoly hozzáadott értéket adnak azokhoz a termékekhez, amelyek ezekben a gyárakban készülnek. Azon is túl akarnék lépni, mert szerintem ebből nem jönnek ki jól, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, hogy a mi politikai életünkben átélt két világgazdasági válságot mennyiben kezelte másként a két kormány: az egyik az adóemelések politikájával próbálta kezelni, teljesen rosszul, a 2008-2009-es gazdasági válságot, a mostani kormányzat pedig egy átgondolt stratégiával hogyan tudta adócsökkentéssel és a magyar vállalkozások, a családok segítségével ezt a válságot túlélni.

De hogy lényegesebb témára térjünk át, az egyik kérdésem azzal kapcsolatos, miniszter úr, ezért is mondtam, hogy lépünk el a nagyvállalatoktól, hogy a hazai kis- és közepes vállalkozások számára a Kárpát-medence vagy tágabb térségünk a legfontosabb elsődleges külpiacra lépési helyszín. Talán ha az ezen a területen elért sikerekről tudna miniszter úr pár szót szólni, örülnénk, hiszen információink szerint a hazai vállalkozások számára, még egyszer, a kis- és közepes vállalkozások számára nem is elsődlegesen az Egyesült Államok vagy Kína az üzleti partner, hanem Szlovákia, Felvidék, Erdély, Románia, ez a térség, és ebben egy nagyon dinamikus támogatással elért eredményekről tudunk mi, és örülnék, ha ezt miniszter úr megerősítené. Ennek összefüggésében, bár nem a bizottság közvetlen kompetenciája, az üzleti ügyeknél a politikai viszonyrendszer mindig fontos, és a határon túli magyarok ügye is, azt gondolom, egységesen fontos mindenki számára, mondhattam volna, de azért ezt nem tudom elmondani az ellenzék minden pártjáról. De a határon túli magyarok ügyében az adott országokkal való együttműködések tekintetében, azt gondolom, sokkal jobban állunk az elmúlt időszak politizálásával összefüggésben, mint a korábbi időszakban. Tehát hogy látja, miniszter úr, a határon túli magyarok helyzetét összefüggésben az ottani kormányokkal való együttműködésben?

A harmadik kérdés, ha lehet így fogalmazni - ezt részben érintették, de azt gondolom, hogy részben vita kérdése volt -, a keleti nyitás sikeressége vagy nem sikeressége. A keleti nyitás egyik legkézzelfoghatóbb sikere szerintem Magyarország energiabiztonsága. A tél közeledtével benne is vagyunk. Megköszönöm, ha ezzel összefüggésben be tudna számolni miniszter úr arról, hogy milyen eredményeket, milyen hátteret sikerült Magyarország számára kialakítani a nemzetközi viszonyrendszerben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Utolsó felszólalóként Székely Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Alapvetően én az ellenzéki hozzászólásokkal értek egyet, és most nem szeretném újra felmondani az előbb elhangzottakat, de pár kérdést azért feltennék.

Őn elmondta, ez mindig elhangzik, ez egy kormányzati toposz, hogy az elmúlt években itt minden mennyire elképesztően jó és mennyire fejlődik, özönlik a pénz és a befektetés, szóval, itt minden rendben van és minden növekszik. Kérdezem, hogy abban az általam nem kívánt esetben, ha esetleg önök hatalomban maradnak, akkor mit gondol, mikor fogják a magyarországi bérek legalább megközelíteni az európai uniós átlagot, hány évtized kell ehhez, mert most gyakorlatilag sereghajtók vagyunk. Egészen elképesztő, hogy 300 euró a minimálbér és az átlagbér, amely úgy van kiszámolva, hogy a 4 és fél millió dolgozóból másfél millió ember bére, jellemzően a kiskeresetűek bére nincs is beleszámolva, illetve maga a számítási mód is eléggé felfelé torzít, 700-800 euró. Erre vagyunk büszkék, pedig az európai országok egy jelentős részénél a minimálbért sem éri el a magyar átlagbér. Tehát mikor lesz az, hogy ilyen sikeres ez az ország és mikor lesznek sikeresek azok, akik ezt a sikert előállítják, vagyis a dolgozók?

Kérdezem továbbá, hogy vizsgálja-e a Külügyminisztérium, hogy az osztalékjövödelmeket megadóztatják érdemben. Nagyon úgy tűnik, hogy Magyarországon a multi cégek, akik idejönnek, ezeket a támogatásokat valójában osztalékként könyvelik el és egyszerűen kiviszik az országból azt a pénzt, amit önök az adófizetők pénzéből odaadnak nekik, és egyéb más könyvelési ügyekről is érkeznek hírek, hogy ide számolják el esetleg az egész konszernnek az ügyeit, mert itt nem adóztatják meg az osztalékot.

Kérdezem továbbá, hogy a Külügyminisztérium elég aktívan részt vett a Covid-járvány kezelésében - gépbeszerzések, vakcinabeszerzések - , és csak emiatt kérdezem, hogy Magyarországon elég borzasztóak az adatok; az egész járványkezelés, én azt gondolom, mondhatjuk azt, hogy káosz. Az ön minisztériumának mi a véleménye a kötelező oltásról, mint egy megoldási formáról, amire én nyújtottam be határozati javaslatot. Köszönöm szépen, és várom a válaszokat.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Miután további képviselői felszólalási igényt nem látok, ezért a vita ezen szakaszát lezárom. Miniszter úrnak adom vissza a szót, és megkérem, hogy adjon választ az elhangzott kérdésekre.

Szijjártó Péter válasza

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm képviselőtársaim kérdéseit és felvetéseit. A kérdések egy része képviselő asszony részéről, professzor úr részéről és aztán a képviselő urak részéről is a beruházásösztönzési rendszerünk keretében adott támogatásokra vonatkozik.

Először is, szeretném elmondani önöknek, hogy természetesen az is egy hozzáállás, hogy ne adjunk támogatásokat vagy kevesebbet adjunk a beruházásokhoz. Ez azzal a veszéllyel jár, hogy ezeket a beruházási versenyeket elbukjuk, mert ezeknél a beruházási versenyeknél soha nem vagyunk egyedül, és a velünk versenyben lévők is ugyanezekkel az eszközökkel dolgoznak, mint mi, tehát a beruházások állami támogatása nem egy magyar unikum, hanem az egy globálisan bevett beruházásösztönzési forma, és sokszor bajban is vagyunk az egyébként szigorú európai uniós előírások miatt, és az Európai Unió kívüli vetélytársainkkal szemben sokszor hátrányosabb helyzetből indulunk a beruházási versenyekben a ránk vonatkozó szabályok miatt.

Tehát lehetett volna úgy dönteni egyébként, hogy nem adunk támogatást a világ egyik legnagyobb elektromosakkumulátor-gyárának megépítéséhez, az mehetett volna az egyik szomszédos országba, de akkor itt önök ma nemzetárulást kiáltanának, és azt kérdeznék, hogy hogyan lehetünk olyan bénák, hogy elbuktunk egy ilyen beruházást.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a beruházástámogatást nagyon szigorú szabályrend szerint adjuk. Tehát igaza van a képviselő asszonynak meg a képviselő úrnak is, hogy természetesen ki lehet számolni azt, hogy egy munkahelyre átlagosan mennyi támogatás jut, de ez egy erőteljes leegyszerűsítése annak, hogy egy ilyen támogatás milyen mértékben vagy milyen módokon fizetődik ki a nemzetgazdaság számára, ugyanis, amikor támogatást számolunk, akkor költségvetés szempontjából megtérülést számolunk. És a beruházási támogatás nem lehetett magasabb annál az összegnél, mint amit az adott beruházás a beruházó által vállalt, úgynevezett monitoringidőszakon belüli bevételként jelent a költségvetés számára. Tehát ezeknek a támogatásoknak, amiket adunk, ezeknek legalább megfelelő összeg a beruházási időszak alatt pluszbevételként jelenik meg a magyar költségvetésben.

Nyilvánvalóan minél hosszabb a monitoringidőszak, amit vállal egy-egy beruházó, annál magasabb támogatást tudunk adni. Általában 5 év körüli monitoringidőszakot szoktak vállalni, de ma már nem ritka a 7 vagy a 10 éves monitoringidőszak sem. Ez azt jelenti, hogy ha egy beruházó mondjuk kevesebbet ruház be, mint amit a szerződésünk tartalmaz, vagy ne adj'isten leállítja a beruházását, vagy a világgazdasági helyzet változása miatt úgy alakul, hogy nem tudja megcsinálni, akkor köteles visszafizetni a támogatást. Legutóbb a Continentalnál volt ez a probléma. Hála istennek nagyon-nagyon kevés ilyen van. Legutóbb éppen Makón volt egy ilyen, amikor a járműipar globális átalakulása miatt a Continental termékei

iránti keresleti szerkezet megváltozott, a Continental nem tudja végrehajtani a beruházást úgy, ahogy leszerződöttünk, ennek megfelelően visszautalják kamatostul a kiutalt támogatást. Szigorú elszámolási rend van, tehát nyilvánvalóan nem fordulhat elő az, hogy beruházásra adott támogatást osztalékként hazaküldjön egy vállalat. Azt be kell építeni a gépekbe, be kell építeni az épületbe, tehát azt gondolom, mindenki számára világosan látszik, hogy létrejön egy beruházás. A szigorú elszámolási rend szerint az ezekkel való csálás gyakorlatilag kizárt.

Szeretném arra is felhívni az önök figyelmét tisztelettel, hogy amikor egy nagyberuházás Magyarországra jön, vagy amikor egy itt lévő vállalat bővíti a kapacitásait, akkor ez azt jelenti, hogy újabb és újabb magyar vállalkozások, vállalatok kapnak lehetőséget a beszállításra. És ezért, amikor exportképes magyar vállalatokról beszél a professzor úr, akkor szerintem nem korrekt az a megközelítés, vagy legalábbis nem tiszteletteljes megfogalmazás, én nem azt a megközelítést választanám, hogy kizárólag a direktexportban részt vevő vállalatokat számolom ide (*Dr. Mellár Tamás: Melyiket?*), hanem a nagy nemzetközi vállalatláncok, vállalatok beszállítói láncba bekerülő, ott megragadó, ott a magyarországi beruházások miatt folyamatosan növekedő beszállítási teljesítményt leadni tudó vállalatokat is bele kell számolni.

Ami a társasági adót illeti, én azt gondolom, hogy ez ma az egyik legnagyobb versenyelőnye Magyarországnak. Elmondhatjuk, hogy Európában egyedül Magyarországon egy számjegyű a társasági adó. Ez egy csomó beruházási versenyenél döntő szempontként kerül a mérlegelendő tényezők közé.

És persze, értem én, hogy itt önök jobban szeretnék azt, ha ez a társasági adó magasabb lenne. Itt van köztünk egy koncepcionális különbség, mi az alacsony adóban hiszünk. És hogyha az elmúlt évek eredményeit nézzük, akkor azt kell látni, hogy a vállalati adóterhek csökkentése párhuzamosan hozta magával a beruházások növekedését is.

Ma Magyarországon egyébként 12 ezer olyan kis- és közepes vállalkozás van magyar tulajdonban, amely direktexportot is végrehajt. A HIPA-nál nálunk van egy külön részleg, amelynek kifejezetten és dedikáltan az a feladata (*Dr. Mellár Tamás: Hány százalék?*), hogy egy Magyarországra érkező beruházásnál a magyar vállalatok felkészítését elvégezze, a kiközvetítésüket végrehajtsa és a nagy nemzetközi vállalatoknál a beszállítói láncba történő beilleszkedést segítse.

Az tudom még itt mondani önöknek, hogy a világválság alatt elindított rendkívüli beruházásösztönzési támogatásnál azon vállalatok 86 százaléka, amelyek támogatást kaptak, az magyar tulajdonban van. Mindez azt mutatja, hogy a magyar tulajdonban lévő vállalatok is elérték arra a szintre erő tekintetében, hogy egy ilyen válságközeli vagy válságos gazdasági környezetet a saját maguk javára tudnak fordítani.

Ami a Samsung SDI beruházását illeti, én azt gondolom, hogy amikor a világ egyik legnagyobb akkumulátorgyára épül, akkor helyes, hogyha azt egy rendkívüli gazdasági kérdésnek tekintjük, és ezért helyes szerintem, hogy egy speciális gazdasági zóna jött létre.

A megyei önkormányzatnak pedig úgy kell elosztania az adóbevételek növekményt, hogy az ne csak a beruházás közvetlen helyszínén, hanem a beruházás közvetlen helyszíne körüli területeken is nyújtson segítséget. Tehát természetesen értem én azt, hogy egy beruházás az adott település életére van a legnagyobb hatással, de ezt kiegészíteném azzal, hogy ahhoz mérhető versenyképes nagyságú hatással van a környező településekre is, főleg, hogyha nem százezres metropoliszokról beszélünk, mert itt gyakorlatilag bőven százezer lakos alatti településekről beszélünk, amelyek a közvetlen környéken helyezkednek el.

Érdekes ez a vita, tisztelt képviselőtársaim, amit professzor úr is hosszasan feszegetett, aztán a képviselő urak is, hogy akkor most itt milyen hozzáadott értéke vagy technológiai színvonala van a magyar gazdaságnak. Mondjuk egy Mercedes gyárat a technológiai színvonalában megkérdőjelezni, az nekem kicsit sok, de nyilvánvalóan a professzor úr mögött lévő életút erre is felhatalmazást jelenthet.

Azt látom, hogy a világ legmodernebb technológiáját meghonosító vállalatai érkeznek Magyarországra, egy Mercedes legyártása szerintem nem lebecsülendő technológiai felkészültséget igényel. Egy gyártósor technikai vezérlése valószínűleg komoly szakértelem esetén végezhető el csak. Tehát én óvatosabb lennék ezekkel a minősítgetésekkel. Arról nem is beszélve, hogy azért, mert a világ legnagyobb vállalatai idejönnek Magyarországra, gyarmatnak minősítsük saját magunkat, szerintem ez is túl van a korrektség határán.

Ami a keleti irányú exportot illeti, valószínűleg nem azonos adatbázisból dolgozunk, professzor úr. Én a KSH-ét... (*Dr. Mellár Tamás: Én is!*) Ismerős. ...tudom előhozni. A KSH statisztikája a következőt mondja. Az idei év első 9 hónapjában (*Dr. Mellár Tamás: Hat hónapot mondtam!*), ez a legfrissebb statisztika, a keleti nyitás országaiba irányuló export a tavalyi év első 9 hónapjához képest 16 százalékkal nőtt, ezen belül a távol-keleti irányú export esetében 16, Oroszország és a FÁK 12, Közel-Kelet és az arab országok 18, Nyugat-Balkán esetében 21 százalékos a növekedés. De ha csak, mondjuk, a tízéves időtávot nézem, 2020. év végi adat, 2010-hez képest 20-23 százalék. Déli nyitás - idei szeptemberi adat - tavaly szeptemberhez képest plusz 36 százalék, 2020-as adat és év végéről beszélek, 2010-hez képest plusz 46 százalék. De ha az exportadatokon még vitázunk is, akkor is azt tudom önnek mondani, bár csomószor elmondtam, csak nyilván nem akarják meghallani, ami miatt nem akarom önöket vádolni, mert nyilvánvalóan ez a politika része, tehát csomószor elmondtuk, hogy a keleti nyitás nem egy exportfejlesztési politika csak. A keleti nyitás legalább annyira szól a Magyarországra irányuló legmodernebb beruházások ösztönzéséről, mint az exportfejlesztésről.

2007-ben még önök kormányoztak. Most ennek nem lesz köze ahhoz, amit mondok, csak egybeesik a dátum (*Derűlttség.*), és ez az adat van meg fejben. Tehát 2007-ben a világban végrehajtott összes beruházás 81 százalékát nyugati tőkéből finanszírozták, 19 százalékát meg keleti tőkéből. Tavaly a világon végrehajtott valamennyi beruházás 71 százalékát keleti tőkéből, 29 százalékát nyugati tőkéből finanszírozták. Ezzel csak azt akarom mondani, hogy a világgazdaság fókuszai földrajzilag némiképpen kezdenek eltolódni, mind pénzügyi, mind technológiai szempontból a keleti vállalatok behozták a lemaradásukat a nyugati világgal szemben. Szeretjük, nem szeretjük, ez a helyzet. Amikor minket azért bírálják, mert a kínaiakkal szoros a gazdasági együttműködésünk, tisztelt képviselő úr, azt tudom önnek mondani, hogy Magyarországon 13 nagy kínai vállalat úgy lett kínai, hogy vagy amerikai vagy német vagy francia vagy kanadai vagy svájci vállalatot vettek meg a világpiacon. Arról mi mit tehetünk, hogy amikor pénteken a magyar munkavállaló hazamegy a munkából, még egy amerikai cégnél dolgozott, hétfőn reggel pedig, amikor megérkezik, az már kínai tulajdonban van? Ehhez mi, magyarok azért keveset tudunk hozzátenni. Tehát azt tudom mondani önnek, hogy a világgazdasági változásokkal szemben lehet küzdeni, csak lehet, hogy szükségtelen meg eredménytelen volna. Az tény, hogy 2019 óta már keleti vállalatok hozzák a legnagyobb beruházásokat Magyarországra.

Ami Pécs-et illeti, próbáltam visszaidézni az elmúlt egy-másfél év emlékeiből, hogy miért jártam Pécs-et vagy milyen beruházásokat jelentettem be. Persze mindig megkérdezték, hogy miért úgy mentem, ahogy, meg miért úgy jöttem el onnan, ahogy, de legközelebb, esküszöm, biciklivel megyek, hogy ilyen problémám se legyen. Az, hogy mennyi idő alatt érek vissza Üzbegisztánból így, az más kérdés lesz, de majd

mondhatják, hogy miért nem voltam ott tárgyalni a beruházóval, hogy megállapodjak a beruházásról, de majd azt is kivédjük valahogy. Tehát a Thyssenkrupp, a Hanon, a Soft Flow, vagy a Seiren ezek mind-mind olyan vállalatok, amelyek pécsi beruházásairól vagy nemrégén állapodtam meg, vagy nemrégén járhattam Pécs gyönyörű városában ezen beruházások átadása miatt. Természetesen szeretnénk többet, majd igyekezünk is. Fontos, hogy legyen ipari park, mert ha nincs ipari park, nehéz hova vinni a beruházást, de azt gondolom, hogy még az ellenzéki pécsi városvezetéssel is ebből a szempontból korrekt az együttműködésünk, minden bejelentésen a polgármester úr is személyesen tette tiszteletét.

Ami a kilábalás gyorsaságát meg a nyitott gazdaság összefüggését illeti - ezt említette a képviselő úr -, szerintem legitim dilemmafelvetés, mert miközben azt mondjuk, hogy a 84 százalékos export/GDP mutatónkkal a tizedik legnyitottabb gazdaság vagyunk, ezért, ha a globális gazdaság nem lábal ki, akkor nekünk is nehezebb, ez természetesen így van. Csak egy dolgot nem szabad elfelejteni: hogy a világjárvány egyik gazdasági hatása pont az, hogy miután egy csomóan leépítették a kapacitásaikat, ezért az újonnan létrejövő világpiaci keresletet valahonnan ki kell elégíteni, ki kell szolgálni, és ezt onnan tudják kiszolgálni, ahol megnövelt kapacitások jöttek létre. Tehát ezt a nyitottságunkból fakadó ráutaltságunkat a világpiaci dinamikára úgy tudtuk ellensúlyozni, hogy Magyarországon több kapacitás és magasabb technológiai színvonal jött létre. Erről szólt a beruházásösztönzési, támogatási rendszerünk is.

Ami a hiányt és az államadósságot illeti, tisztelt képviselő úr, nyilvánvalóan most már méltatlan lenne belemenni abba a vitába, hogy akkor nézzük meg a 2010 előtti adatokat, meg azt, hogy 2010-ben honnan indítottuk az államadósság meg a hiány csökkentését, de azért annyi a korrektség szempontjából szerintem belefér, hogy elmondjuk, hogy a tavalyi esztendőben nem volt szerintem olyan ország a fejlett világban, amelynek az államadóssága és a költségvetési hiánya ne nőtt volna. Ha ezt hozzátesszük a képhez, akkor sokkal kiegyensúlyozottabb annál, mint amit ön mond. Azzal természetesen egyetértünk, hogy az alacsony államadósság és az alacsony költségvetési hiány mind-mind a gazdasági növekedést segítő tényezők, ezért is dolgoztunk 2010 és '19 között megfeszített erővel azon, hogy a 2010-es 80 százalék fölötti államadósságot valahova 60 százalék közelébe le tudjuk vinni.

Ami az energiát illeti, Szakács képviselő úr és Szatmáry képviselő úr is kérdezte, biztosan emlékeznek rá, bár talán egyikünk sem volt akkor ott, hogy 1995-ben az akkori szocialista kormány kötött egy hosszú távú gázvásárlási megállapodást Oroszországgal, a Gazprommal egészen pontosan. Ez lejárt volna 2015-ben. Take or pay típusú szerződés volt, tehát ha felhasználtuk a gázt, ha nem, ki kellett volna fizetni. Akkor, 2015-ben megállapodtunk Oroszországgal abban, hogy nem kell kifizetnünk a fel nem használt gázt, hanem azt felhasználhatjuk 2020-21-ig, ahogy esik. Persze, értettük a felvetést, hogy jobb lett volna kifizetni több milliárd eurót a semmire, de mi ezt a felvetést nem osztottuk, ezért meghosszabbítottuk a gázvásárlási szerződés időtartamát. Mindenki tudta, hogy 2021 szeptemberének végén vége lesz, le fog járni a szerződés, mindenki tudta évek óta, hogy ez előállíthat egy új helyzetet itt, Közép-Európában. Mégis az összes nyugati vállalat, amely bármi fajta kitermelési joggal rendelkezett a térségben vagy infrastruktúraépítéshez szükséges forrással rendelkezik, semmit nem tettek. Én magam, nem tudom, hányszor, mióta ezt a portfoliót birtoklom, szerintem tucatszor, de lehet, hogy többször, tárgyaltam azokkal az osztrák és amerikai vállalatokkal, amelyek a Fekete-tenger romániai fennhatóságú területén rendelkeznek egy hatalmas offshore gázmező kitermelési jogával. Éveken keresztül ígérgettek mindent, hitegettek minket, hogy nagyon ki fogják termelni azt a gázt, amerikai és osztrák vállalatokról beszélek, aztán ezt a döntést a mai napig nem hozták meg. Mi

megépítettük a gázvezetéket, amin az idejöhöz, és így jöttünk el 2021 szeptemberének végéhez, amikor is nem volt más lehetőségünk, mint hogy újabb hosszú távú gázvásárlási megállapodást kötöttünk az 1995-ben megkötöthöz képest egy olyan árképzési formulával, amely sokkal-sokkal-sokkal kedvezőbb annál, mint amit akkor sikerült kialakítani. Ezzel nem akarom bírálni az akkori tárgyaló feleket, mert ha valaki, akkor én tudom, milyen tárgyalni a Gazprommal, nem könnyű, ugyanakkor azt a tapasztalatomat tudom elmondani önöknek, hogy ha viszont már megállapodtunk, azt tiszteletben tartják. Tehát ebből a szempontból is korrekt együttműködésünk van. Két hosszú távú gázvásárlási megállapodásunk van egyébként, a Gazprom mellett van egy a Shellel is, amelyet az tett lehetővé, hogy az LNG-terminál Krkön megépült. Hogy is mondjam? Azért game changer jelentősége nincs a térség szempontjából a kicsi kapacitása miatt, tehát évi 250 millió köbméternyi hosszú távú gázvásárlási megállapodást tudunk kötni a Shell-lel 7 esztendőre.

Ha jól értettem a képviselő urat, Palkovics miniszter úr érkezik holnap. Biztosan remekül tudja majd interpretálni önnek az államtitkára szavait.

Ami pedig a Budapest-Belgrád vasútvonal építését illeti, ott is meg kell érteni, hogy más stratégiáról gondolkodunk. Fontos szempont, hogy Kína és az Európai Unió kereskedelmi forgalma folyamatosan nő. Tehát minket állandóan támadnak, miközben tavaly az EU és Kína kereskedelmi forgalma nagyobb volt, mint az EU-Egyesült Államok kereskedelmi forgalom.

Folyamatosan nő az európai import Kínából - ezt alapvetően nyugat-európai országok növekedő importja húzza egyébként -, és nagyon jelentős mértékben vízi szállítás történik. Ennek a szállításnak egy jelentős része Görögországban köt ki a szó szoros és átvitt értelmében, ahonnan pedig vasúti szállítás következik. Két stratégia van, vagy megteszünk mindent azért, hogy ez rajtunk menjen keresztül, vagy hagyjuk, hogy mások nyerjék meg ezt a versenyt. Mi úgy döntöttünk, hogy benevezünk ebbe a versenybe; ezt sikerült is megnyerni, az építkezés pedig zajlik.

És egy dolgot szeretnék még mondani képviselő úrnak, mert látom, hogy ez ügyben azért vannak kétségek. Én magam, ha jól emlékszem, 2012-ben lettem Matolcsy György helyettese, amit már sokan elfelejtenek talán, aki akkor a kínai kapcsolatokért felelős kormánybiztos volt, én meg lettem a kormánybiztos-helyettes, aztán kormánybiztos, majd miniszterként is nyilván sokat foglalkozom ezzel a témával. Sok száz tárgyalást folytattam már le szerintem kínai gazdasági és politikai szereplőkkel, sok megállapodást is tudtam kötni. Azt tudom mondani önöknek, hogy egyetlen megállapodás esetében sem társítottak semmilyen pluszfeltételt a megállapodás megkötéséhez a megállapodás tárgyán kívül. Tehát soha nem találkoztam semmilyen politikai előfeltétellel semmilyen megállapodás esetében, ezt úgy tudom önöknek mondani, ahogy most stabilan itt ülök.

Most emeltük a minimálbért, mondom a képviselő úrnak, amelynek nyomán egy komoly adócsökkentés is következik a jövő év elején annak érdekében, hogy versenyképesség és növekvő bérek kéz a kézben járassanak egymással. Természetesen az a célunk, hogy a lehető legrövidebb időn belül a magyar bérek növekedése az európai uniós versenytársak szintjén legyen, de, képviselő úr, én azt remélem, hogy mi még sokat dolgozhatunk azért, hogy ez minél előbb legyen így.

A szigorú elszámolásról már beszéltem. A kötelező oltás kapcsán pedig természetesen a kormány álláspontját képviselem, a munkaadók megkapták ezt a lehetőséget. Ettől további intézkedést nem tervezünk.

Az ózdi beruházások kapcsán azt tudom ígérni a képviselő úrnak, hogy ahogy az eddig kivonuló beruházások helyére is, meg vállalatok helyére is mindig sikerült beruházásokat találni, úgy most is azon dolgozunk, hogy ez most is így legyen.

A hitelminősítők körüli dilemmához, azt hiszem, nem kell hozzáfűznöm semmit.

A Kárpát-medence kapcsán azt tudom mondani kedves képviselő úrnak, hogy a Kárpát-medencei gazdaságfejlesztési programok keretében eddig 59 ezer határon túli magyar vállalkozásnak adtunk 190 milliárd forintnyi támogatást, amelyből 365 milliárd forintnyi beruházás jött létre az adott ország területén.

A kifejtetési akció keretében pedig a szomszédos országokba történő magyar vállalati beruházások esetében 253-at támogattunk 56 milliárd forinttal, amelynek nyomán 103 milliárd forintnyi beruházás jött létre a szomszédos országok területén. Azt nem szabad elfelejteni, hogy ezek a beruházások nyilvánvalóan erősítik a magyar nemzeti közösséget, viszont helyben keletkeztetnek bevételeket és hoznak létre munkahelyeket, tehát az adott befogadó országnak is jó hírt jelentenek.

És végezetül még arról szeretnék tájékoztatni, talán Barcza képviselő úr kérdésére tudnám ezt a legjobban elmondani, hogy a külpiaci növekedési program esetében ez egy beépülő program lesz most már. Tehát idén indítottuk, innentől kezdve a magyarországi beruházástámogatási rendszerhez hasonlóan a költségvetés részét fogja képezni, tehát mindenképpen visszük tovább annak érdekében, hogy a negyedik hullám gazdasági hatásainak tompítása keretében még egy eszközt kaphassunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, köszönöm szépen a tartalmas és érdemi válaszokat az elhangzott kérdésekre.

Köszönjük szépen az elmúlt egy év sikeres munkáját, hiszen nemcsak arra lehattunk büszkék mindannyian, hogy Európában a csehekkel folyamatosan az első-második helyen vagyunk a működőtőke-beáramlás mértékét tekintve, talán ezzel a sikeres évvel, ha a dél-koreai megállapodást még sikerül miniszter úrnak tető alá hozni, akkor meg is előzzük őket, hanem azért is, mert ezek a beruházások nemcsak a munkahelyek teremtésében, illetve a minőségi munkahelyek Magyarországra történő hozatalában segítenek nekünk, hanem olyan addicionális bevételeket képeznek, olyan eredményeket tudnak hozni a költségvetés számára, amelyekből azokat a programokat tudjuk finanszírozni, mint például a 13. havi nyugdíj visszaadása, mint például a minimálbér 200 ezer forintra emelése, vagy pedig a gyermeket nevelő szülők befizetett személyi jövedelemadójának a visszafizetése.

Tehát ezek a magyar társadalmat rendkívül pozitívan érintő lépések nem lehetnének, nem történhetnének meg akkor, hogyha a magyar gazdaság nem tudna az uniós átlag fölött fejlődni; ez pedig nem tudna működni akkor, hogyha nem lennének ilyen sikeresek és eredményesek a magyarországi beruházások ösztönzésében.

Úgyhogy miniszter úrnak, államtitkár uraknak és valamennyi kollégájuknak köszönjük az elmúlt egy év eredményeit. Egy különleges évet tudhatunk lassan magunk mögött, amelyre nem számítottunk. Azt gondoltuk, hogy a második és a harmadik hullám végeztével talán megszabadulunk a Covidtól, de láthatóan ez még mindig a nyakunkon marad, úgyhogy a különleges körülmények között is sikerült helytállni. Nagyon remélem, hogy ez a következő évben is így marad. Köszönjük szépen, hogy eljöttek a bizottság ülésére.

Az 1. napirendi pontot lezárom, és 2 perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 12.05 - 12.09)

**Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvénynek egyes alapvető élelmiszerek általános forgalmi adójának csökkentését célzó módosításáról szóló T/17515. számú törvényjavaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársaim türelmét. Folytatjuk ülésünket. A 2. napirendi pontra térnénk át, amely az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvénynek egyes alapvető élelmiszerek általános forgalmi adójának csökkentését célzó módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről szól.

Csárdi Antal képviselő úr indítványa, akit nem látok a teremben. A kollégáim jelzik, hogy nincs jelen. Kérdezem, hogy az előterjesztéssel kapcsolatban van-e valakinek észrevétele. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételt. Jelezze, kérem szépen! *(Szavazás.)* Négy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Kilenc. Négy igen szavazattal, 9 nem szavazat mellett a bizottság nem támogatja a javaslatot. A 2. napirendi pontot ezzel lezárjuk.

**Az üzemanyagárak csökkentéséről szóló H/17517. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Áttérünk a 3. napirendi pontra, melynek keretében az üzemanyagárak csökkentéséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell dönteni, amely Jakab Péter, Dudás Róbert, Potocskáné Kőrösi Anita és Z. Kárpát Dániel képviselők indítványa. Gondolom, képviselő asszony lesz, aki az előterjesztőket képviseli *(Potocskáné Kőrösi Anita: Igen.)*, így megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának.

Potocskáné Kőrösi Anita szóbeli kiegészítése

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Amikor beadtuk ezt a határozati javaslatot, a kormányzat még nem lépett és hagyta, hogy 500 forint fölé emelkedjen az üzemanyagok literenkénti ára. Amikor ezt megfogalmazzuk, arra tettünk javaslatot, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal által közzétett üzemanyagárakon fagyassza be a kormányzat, amely akkor egyébként 473 forint volt a benzin tekintetében. Önök ezt 480 forintos áron fagyasztották be, majdnem sikerült elérni tehát azt, ami a Jobbik frakciójának kérése volt. Úgy gondolom azonban, hogy ezen lehet még dolgozni, ez a 7 forint is számít. Ha már egyszer a Nemzeti Adó- és Vámhivatal szerint a vállalkozók ennyit számolhatnak el literenként költségtérítés címén, akkor úgy gondoljuk, hogy ehhez kellene igazítani az üzemanyag árát is, gyakorlatilag erre irányul a javaslatunk. Kérem, szíveskedjenek támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Van-e az indítvánnyal kapcsolatban valakinek észrevétele? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Határozathozatal

Ki az, aki az indítvány tárgysorozatba vételét támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Négy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc. Négy igen szavazattal, nyolc nem szavazat mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt. Ezzel a 3. napirendi pontot lezárjuk.

Egyebek

A 4. napirendi pont az egyebek. Van-e valakinek bejelentésválója? (*Senki sem jelentkezik.*) Nincs. Arra szeretném csak képviselőtársaim figyelmét felhívni, hogy holnap reggel 8 óra 30 perckor újabb bizottsági ülést tartunk, ahol két miniszter, Palkovics László és Süli János miniszter urak meghallgatása lesz napirenden. Kérem szépen önöket, hogy amennyiben tudnak, úgy jelenjenek meg a bizottság ülésén és biztosítsák a határozatképességet.

Az ülés berekesztése

Nem győzöm hangsúlyozni és most, a mai bizottsági ülésen sem fogom ezt elmulasztani, hogy külön köszönöm, hogy ilyen nehéz körülmények ellenére is minden alkalommal képviselőtársaim, ellenzéki, illetve kormánypárti oldalról is támogatják, hogy a bizottság tudjon működni és folytathassa a munkáját. Szeretném megköszönni ezt önöknek a mai napon is. Mindenkinek szép és eredményes napot kívánok! A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 12 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és dr. Lestár Éva